

postati, da se enkrat že finančno stanje dežel izboljša!

Ruska „kultura“. Uradna statistika ruske vlade pripoveduje, da živi na Ruskem čez 144 milijonov prebivalcev. Od teh jih zna samo 26½ milijonov čitati in pisati. Vseh drugih 118 milijonov je analfabetov. To je plod nasilne samovlade krvavega carja-batjuške. Na eni strani neizobraženo ljudstvo, ki živi v temi in lakoti, na drugi bombe ustašev in na tretji policije sablje ter kosaške nagajke, — to je velika slika ruske „kulture“...

Kronika. Socialni demokratje v Budimpešti so vzporedi žive demonstracije za splošno in enako volilno pravico. — Vojna uprava je izdala zopet strogo naredbi proti trpičanju vojakov. Kaznovani bodo od slej tudi predpostavljani, ki ne naznanijo takoj trpinčenj vojakov. — V Rosario Santo na Argentinskem so razpočile bombe. Dve hiši sta se razrušili. Revolucijska stranka je imela tam svojo zalogo orodja.

Dopisi.

Hardek pri Ormužu. (V šolskih zadevah) Ljubi „Stajerc“, dolgo že nisi ničesar od našega kraja prinesel. Oprosti tedaj, da si danes tvojo imenitno krtačo malo izposodim. Ja vraga, bodeš vprašal, ali bode moja krtača zadostovala, ako niso vaše hlevske metlje dobre, da bi izčistile vse? Ali veš, ljubi „Stajerc“, danes imamo opraviti z nekimi boljšimi gospodi, ki zamorejo žali bog valed naše potrpežljivosti še danes vlogo med kmeti igrati. Ali troški za igro teh vlog so za nas prav občutni; in pri temu naj bi še ponižno usta držali. Nam iz Hardeka in sosednim občinam, ki spadajo v našo okoliško šolo, že dolgo marsikaj ne dopade. Čitalo se je že v nemških listih, kako žalostno je z našo šolsko mladino. Surovost fantičev postaja vedno večja, reda ni, komaj pridejo otroci iz šole, ko se že tepejo, kamenje mečejo in cele bitke vzpizirajo, ja celo dogodilo se je, da je eden deček drugega z nožem sunil, tako da je moral par dni v postelji ostati. Ta nered traja že par let, vkljub temu da je bil nadzornik iz Ptuja že 2 krat tukaj in je dal učiteljem, zlasti pa šolovodji Rajšpu navodila, kako se vzdržuje disciplino. Žalibog, da nič ne pomaga. Kajti nadučitelj Rajšp se pač za vse drugo briga, le za šolsko disciplino ne. Iz vseh mogočih sosednih šolskih okoliš se je ormuškemu prvaku dr. Omulecu na ljubo šolske otroke skupaj nagnalo, da bi se dobilo ja dosti otrok za agitacijo za V. razred, medtem ko ima naša šola prostora za komaj 3 razrede. Potem bi se moralo zopet zidati, — seveda, kmet, ti pa plačaj! Kako naj bi mi iz Hardeka in vsolanih občin naše denarje za druge tuje občine žrtvovali? Ali nismo valed nesrečne šolske politike dr. Omuleca in tovarišev že dovolj zadolženi; ali hočejo ti ljudje iz kmetске kože jermená rezati? Ali čakajte, kmetaka pest je navajena dela in napravila bode konec tudi z vami! Božji mlini meljejo počasi ali zanesljivo. — Mi ne potrebujemo tujih otrok v naši šoli. Pač pa naj se našo deco dobro vzgaja, da ne bode podivjala in posorovala. — 8. marca naj bi se vršila seja krajnega šolskega sveta. Bila je postavno sklicana in v pravem času je došlo od 10 članov 9. Ko pa je načelnik hotel sejo otvoriti, vstal je šolovodja Rajšp in dejal, da manjka še župnik, brez katerega je seja nesklepčna. Nezaslišano! Torej vodja šole pozna tako slabo šolske postavbe, da ne ve, pri kakem številu navzočih je šolski svet sklepčen? In advokat ter pravni učenjak dr. Omulec tudi ne? No, poznata postavbe prav dobro in če že ne dr. Omulec, pozna jih vsaj šolovodja. Ali izogniti so se hoteli neki prav neprijetni zadevi. Slutili so namreč, da bočejo kmetaki člani šolskega sveta o razmerah med mladino na naši šoli govoriti in šolovodjo na svoje dolžnosti opozoriti. In to se ni smelo zgoditi! Tako je ostal Omulec in zapustil z Rajšpom in drugimi člani sobo. Ker je zdaj z načelnikom vred le 5 članov ostalo, je postala seja nesklepčna. Tako se dela od strani prvakov z nami vlogimi kmeti! Kadar hočemo kaj karati, kar se nami in vsemi poštenimi ljudmi ne zdi pravilno, se nam s takšnimi nepostavnimi sredstvi usta zamaši! To je zahvala za to, da smo se pustili neštivilnokrat od prvakiš vodij pri volitvah zapeljavati in proti ormuškim meščanom hujkati. To je zahvala, da smo prvakom pečeni krompir iz žrjavice jemali in se pri temu

lastne roke osmodili. Nam v sramoto, Ormužanom v špot! Prav nam je, ker smo se pustili od te vrste ljudi izrabljati in zaničevati. Ali čakajte! Tudi za vas prvake pride plačilni dan! Še enkrat vam bode povedano: Kmetaka pest je trda in dela vajena, zadela bode tudi vas!

Kmetje.

Sv. Barbara v Haložah. Dragi „Stajerc!“ Zelo nas veseli, da imaš take uspehe pri kritiki kaplana Jakeca Rabuzeka. Sedaj ima že kapo na prižnici in ko gre k oltarju maševati. Pa nekaj nam še ne dopade pri tem gospodu. Ima star zakrpan ter zamazan talar, ki je Abrahama videl. Pa Bog te je dal, saj naša fara ni tako uboga, da bi si kaplan ne imel s čim talarja kupiti. Tudi čevlje ima Jakec podvrjene. V nedeljo pa se nikoli ne brije svojih kosmin z lepaga lica, lase pa ima že kakor kakšen kostrun. Gospod kaplanček tudi se rad ne križa, ker se pri litanijah nikoli ne križa ko začne moliti; tudi amen mu v časi na prižnici v grlu zastane. Jakec že čuti, da ga haloška dekleta nimajo rade, ker je neki šivilji rekel, od katere je tirjal delo zastoj: Ali ti nimaš duhovnikov nič rada? — G. župnik, vi radi pobirate za cerkvene potrebščine, boste tudi morali oznaniti ofer za kaplanov talar in čevlje. Ali ga ne morete za ušesa prijeti, naj si rajši kupi njegovemu stanu primerno obleko kakor vinograde za 1400 K,?!

Iz Zg. Radgone. Naš navidezno mirni župnik se je začel le ravnati po svojem predhodniku. Osem let je zdržal brez verske gonje. Upali smo, da bo njegovo župnikovanje mirno. Zdaj pa deli po celi fari listke za „misijon“. V teh nas imenuje trdosrčnike in pravi, da nas hoče podučiti v veri in poboljšati. Pustite g. župnik našo vero pri miru! Mi se ne bomo dali hujkati od tistih golobradih črnuhov s prezirnimi obrazi, ki so pri zadnjih volitvah za celjaki okrajni zastop silom pri vdovah pobirali pooblastila za prvaško farško koalicio, kakor je pisala „Tagespost“. Ti verski fanatiki in politiški bedaki nimajo na nami nič poboljševati. Smo mislili, da je dovolj, da vsako leto v juliju tri dni straši kapucinar Benkec pri nas s svojo duševno revščino. Smo molčali o fabolah, ki jih je pravil babam v cerkvi, ker se ni spuščal v politiko. Tem izgubljenim sinom sv. Vinca bomo pa gledali dobro na prste. Babe so že naprej versko zblaznele. Stara K. je dala župniku za misijonare že 1 hl. vina, a farovška kuharica je pobirala zadnji teden po Črešnjevih in Orehovičih jajca za misijonare. Svatovske so obečale sir pa smetano, šavenške pa perutnino. Može, pozor! Ljudstvo ne daj se tako peklensko molzti! Martin in Ančka pa nujajte pamet in ne vpeljajta v skušnjava naše potrpežljivosti!

Iz Slov. Goric. Strmeli smo, ko smo zvedeli, da se je vaša nekdanj „vzorna“ bolfenska fara po zaslugi „kmečkih zvezarjev“ modrijana paša Lubeca in pomagačev in Anike Tankoslave spremenila v kazensko faro, oziroma ne bo več samostojna fara ampak frančiškanska podružnica. To je tudi želja kn. šk. ordinarijata. Saj ste Aniko pri vsakem zlobnem dejanju podpirali ter zvesto po njenih naukih ravnali in hodili k škofu za gnuša Ilesiča prosit, naj vam ga zopet nazaj da, namesto za drugega boljšega duhovnika. Uresničile so se Anikine besede, da bo vas farane tako razdražila in zdvijala, da ne bode nobenega župnika več dobili. Zdaj pa le trpite kar ste si zaslužili!

Naprednjaki iz sosedne fare.

Ljutomer. Opojinjamo vse tiste, kateri so oškodovani pri okrajni bolniški blagajni, naj se oglasijo in naznanijo svojo škodo. Karba mora priti pred sodnijo; saj je že zdaj doganovano da je čez 1000 K poneveril. Ta klerikalni prvak in velik sovražnik vseh naprednjakov in Nemcev, kateri si je menda z ukradenimi denarji svoje gospodarsko polje krasno olepšal, (posebno vinograd) bi še gospodaril in kradel dalje ako ga ne bi roka pravice zasačila. Ljudstvo zopet iz tega vidi, kam ga ti „voditelji“ vodijo, zategadelj otreši se, kmet, obrtnik in delavec od teh pijavk in podaj roko tistemu, kateri ti je res prijatelj tudi v tvojem žalostnem položaju. — Ravno kar nam je došla še brzjojavka, da so tatinskega Martina Karba vendar zaprli. Zdaj pihata torej kašo. Seveda se je takoj „pritožil“ in postal je tudi „bolan“; pa mu ne bode pomagalo. Dolej je dokazano, da je poneveril ta

vodja prvakov 1.300 kron. Ali resnično pa verjena svota je gotovo 10 krat večja! Prihiti jo!

Vsisveti pri Ormužu (Pogreb Radecky-van ranca.) Pred nekaj dni so pokopali v Ormužu graščinskega nadvinčarja in saferja g. F. Vich Pokojnik je bil dolgoletni služabnik graščine eden redkih veterancev, ki so še pod Radeckim služili. Čast njegovemu spominu! Zemlji mu bode lahka! Da počasti pokojnika, udeležili se je pogreba tudi veteransko društvo iz Vas svetih v uniformi in z godbo. Sorodniki pokojnika so društvenike potem v gostilno povabili. Ali temu se je zoperstavil zapisnikar, zakramar Petovar iz Ivanjkovcev, češ, „v to krčmo ne gremo, ako hočete pojdimo v tisto, kate sem jaz imenoval“. Lepo! Kako pride ta mladenič Petovar od tega, da komandira čez gostiljnost in denar drugih ljudi? Kako more Petovar sploh član veteranskega društva? mladi mož ni nikdar cesarja služil in ne račuje puške od stare sablje. Naj si raje more iz ušes obriše, predno bo zapovedal starim, služnim vojakom. Seveda igra tukaj politovlogo. V nemško gostilno so hoteli sorodniki peljati. Mi pa vprašamo: Kaj ima politika z veteranskim društvom, kaj s pogrebi prijačo opraviti? Čudimo se le, da ni nobeden, mlečozobnež resnico povedal. Posledica je bila, da so se veteranci raztresli. Tako je mlečozobnež tovarištvo in s tem spomin pokojnega starega vojaka. Sramotno!

Teržiče pri Rogiški Slatini. Dragi „Stajerc“ vzemi za nas vboje kmete malo prostora, v sobpojasniš javnosti razmere našega občinskega predstojnika Smoleta. Ta mož je več kot priprazen; prišli smo k njemu po shodu, katerega je priredila „Stajerčeva“ stranka pri nas ki si Slatini. Govornikom res vsa čast in srčna hvizmoti za njih trud! Nobena druga stranka se ni mislila nas vboje zapuščene in nesrečne po toči prišli dete posestnike potegnili, kakor „Stajerčeva“ stranka, čeprav je baje naš gospod Korošec ni bilo obetale, da bode sam prišel z knjigo in svinčredile kom in vsakega zapisal, kateri je bil na shodu kižanz. Nismo se ga bali, šli smo; z veseljem smo poslušali izvzne govornike in enoglasno smo protistrali zoper kaplana Korošca, da ga ne bode nikdar več volili v državni zbor. In vi gospodi Korošec, magari če iz prižnice doli skočite cerkev ne vemo kaj storite, — kadar bode „Stajerčeva“ stranka zopet shod sklicala, ne bodemo šli v nemir vprašati ali smemo iti ali ne. Tisto klerikalno desete smolo v Teržiču pa opozorimo, da ako bode enkrat svoje kočo po dnevi, ko so uradne Seved pred nami občinskimi možmi in ženski pač čiga bodemo drugače za njegova kosmata ušesa prišli... Gospod Stojšek je bil za nas vboje kmete poštna duša, naj mu bode zemlja lahka! Tih on ni nikdar nobenega ven podil iz hiše, kakota možakar, ki ga imamo zdaj na našem znaničinskem stolu. Hvala Bogu, čas se bliža, da bode naš Smola birco in da se ga enkrat iznebimo; z zlat

Od St. Petra na Medvedovem selu. Tudi vse se sploh trdi, da ima „Stajerc“ iz naše fardobil samo tri dopisnike, prosim Vas lepo, sprejmite če se mene kot četrtega poročevalca. Veselilo 8. marca bode, če bode bral cel moj dopis tiskand. Tudi „Stajerc“, ker stem pokažem, da nisem državni zadnje moke. Mi kmetje imamo le ob nedeljavner nekaj časa, kaj pisati, ob delavnih nas dandand od ranega jutra do poznega večera goni. Nam zvezniti Vam imam veselo novico, da Vaši dopisniki „Stajerc“ niso bili zastojni pisani. Nihali ženske, mlade in stare, lepe in grde, vedo pa za zni povedovati, da je naš župnik Gomilšek iz tem n videl, da je pri nas pot zagazil. Rekel je, da delat; mislil, da smo Šentpeterčani še neumni ljudje izneter da bode z nami pometal, kakor se mu bode c zdelo. On se hoče neki čisto poboljšati in Morebi sedaj zanaprej po Kristusovih naukih živ orglje. Hvala Bogu, smo rekli kmetje zadnjo nedeljo on iz cerkve grede. Neki mu je žal in teško je on arcu, da našega organista Stefeka Kunstič vel mislim bolj spoštujemo, kakor njega. Naš organist Še priklan je kmet iz boljše, ja rekel bi, iz najboljše. Vse je bine v tem kraju, pošten, miren in tih človek nam ima dva brata, ki sta učitelja, Janez v G. mogel. Tomaž v Konjicah. Vsake počitnice se teh d. boljše gospodov domu veselimo. Tičita vedno v u. SI knjigah, sta visoko učena, ter se s kmeti prija dve let pogovarjata ter podučujeta nas o umnem k. je zdaj

tijstvu, o umni živinoreji, sadjarstvu, zraven pa nas prigovarjata k snagi in k redu. Ošabnosti in prepira ta dva Kunstiča ne poznata. Njihov pregovor je: „Prepir in sovraštvo je iz pekla, ljubezen je od Boga.“ O kako bi mi bili srečni, ki bi naš župnik Gomilšek se res hotel po teh dveh gospodih ravnati! Obadva pomagata kmetom tudi z denarji, vi Gomilšek nas pa samo gulite. Bernja je prepovedana ter plačujemo Vas v davkarjih, ali vedno nas nadlegujete za berjo kakor kak eksekutor ter pravite, da bode to za petečne maše za lepo vreme. Tone, Tone, kako pa mašo berete, ko nam toča vse pobije, tako da nas bodete res spravili na beraško palico. Vi imate velikansko stanovanje za tri kmetake familije, vrt, njive, travnike, gozde in vinarstvo, pa — brez otrok. Vase mesec še iz davkarije mastno plačo iz naših žuljev, in vsak dan za pol ure maše še dve kronci. Za Boga svetega. Ni zastoj rekel pred 3 tedni neki kmet: Skoro se bomo našega fajmoštra sramovali, tako nas beračijo in spravili nas še bodo ob vero.

Iz Črne na Koroškem. *Dragi „Štajerc“, prosim Te za malo prostora v Tvojem cenjenem listu, da Ti naznamim, kaj se tukaj pri nas godi. Posebno v letošnjem pustu so naši klerikalci dobro napredovali. Kolikor neumnosti sami ne napravijo, pomagajo jim to še drugi. Po želji tukajšnjih klerikalcev, so prišli namreč igralci iz Globasnice dne 22. svečana l. l. torej v soboto zvečer in v nedeljo popoldne so igrali. O takšni igri jaz pač pravim, da ni vredna pisarkovega oreha. So pač denarjev potrebovali za pust in so bili lakomni na tiste svitke kronice, ki si jih rudarji s trudom pridelajo. Pa so se zmotili! Svetujemo vam, ostanite rajši doma, mislim da imate tudi dosti dela, kakor da bi prišli večkrat take neumnosti in bedarije uganjat; takšne igre pač niso vredne počenega groša. Je bilo pač veliko lepši na veselici, ki so jo priredili tukajšnje gospe z imenom „Damen-käszchen“ in tudi vstopnina ni bila tak visoka, pa so vendar dobile lepo svoto denarcev, katerih čisti dobiček so nekaj darovale za občinske reveže in požarni hrambi, zakar jim gre čast; tudi za nove orgle so darovale za našo farno cerkev. Nadalje se je uredila postava za gostilne naše vasi. Zavaljo večkratnih tepežev in nočnih nemirov smejo biti gostilne odprte samo do desete ure zvečer. Gostilničarji, ki se ne bojo ravnali po tem ukazu, bojo ostro kaznovani. Sveda to jim ni všeč! Torej kar je črno, je pač črno in gliha vkup štriha; klerikalci vedno pravijo, da so njih početja na katoliški podlagi. Vprašam vas, ali je to tudi na katoliški podlagi? Tih opazovalec.

Gutenstein. Dragi „Štajerc!“ Moram ti naznaniti, da smo že večkrat čitali v časopisih, da je naš Grafenauer, dr. poslanec, bil odlikovan z zlatim križcem, in smo si mislili, kako da se sveti ta križec. Nismo vedeli zakaj da ga je dobil in zdaj smo videli, da ga nima; mislimo da če ga kdo ima, ga tudi lahko pokaže. Dne 8. marca je bil tukaj v Guštajnu v gostilni p. d. Tirolcu zbor in je prišel g. Grafenauer kot državni poslanec nam povedati, kaj da se v državnem zboru godi. Mož nam je povedal, da je tudi on glasoval za avstro-ogrsko zvezo, kjer drugače ni moglo biti (?) in nam razlagal, kakšni „dobiček“ ima Avstrija od tega. Hvali se je, da je on prodrl z svojim predlogom za znižanje davka na sladkor (kar je laž!) Po tem nam je povedal, da on resnično zna orglje delati; pa saj je prav, da jih zna, kjer se jih je izučil; on orglje, drugi pa kaj drugega, vai eden obrt bi imeli premalo dela ali zaslужka. Morebit si je mislil, da si bomo kar pri njem orglje naročali. Tudi delavce je precej pohvalil, da on se jim (nam) ne bo priklanjal, da toliko je on že, da se mu ni treba priklanjati; pa mi mislimo, da mi tudi ne potrebujemo njegovega priklanja, pa tudi ne njegovega hvalisanja. Vse je bilo veliko več hvale, kakor resnice. Kar nam je razlagal, se je samo hvalil; ko že ni mogel dalje, je rekel, da v 30 letih bo že boljše...

Slovenji Plajberk. Nad vse zanimiva in čez dve leti tekoča pravda zaradi Jurjovcove hiše je zdaj končana, pač ne v čast Gregor Maurerju oziroma njegovemu zastopniku dr. Brejcu. Veste,

dragi bralci „Štajerca“, bilo je pa tako-le: Preje omenjeni g. Maurer je imel svojo hišo; ker pa ni znal gospodariti, zapel je kmalu „boben“ in hiše ni bilo več. Ali čeprav je mož precej učen (to se mu vidi na prvi pogled, ker nosi za ušesom svinčnik in iz žepa mu pa moli „colstob“) vendar je mislil postati še enkrat kmet; zato je šel kupovat od Ane Maurer vlg. Jurjovc hišo. Ali ker mu jo pa ni bila kol volje prodati, začel je in vložil tožbo in potem se je pa začel pravdati. Sveda mu je pomagala cela prvaška banda, na čelu ji celo župan, ali klerikalci so imeli smolo! Postava namreč pravi, da mladoletnim otrokom se ne sme nič vzeti, ker je mati vdova. Mož ki je že marsikaj učinil, kar se ne strinja s krščanskim življenjem, pa stoji v prvih vrstah klerikalne armade! Klerikalna stranka je pa lahko ponosna na takega — „patriota“. Čudno se nam pa zdi, da se je zavzemal za to pravdo tudi njegov oče, čeprav mu glava že k tlom sili, in bo že kmalu trikrat „majoren“, ali pamet ga pa še ni srečala. Boljši bi storil, ko bi povedal svojemu sinu, da je — „zatiranje udov in sirot“ vnebovpijoči greh. Zdaj se pa poprašnje, kdo bo plačal stroške, ki so narasli čez 3000 kron vsled pravdanja? No, pa saj dr. Brejc ne računa „veliko“... Nekteri pravijo, da bode plačal polovico naš bogati župan, ki je imel tudi prste zraven...

Iz Amerike, 16. svečana 1908. Drago mi uredništvo „Štajerca“! Napisal sem Vam moj dopis z željo, da ga natisnete in svarilo mojih rojakov v širni Avstriji, kateri so namenjeni potovati v Ameriko. K temu me je dovedel dopis Vašega cenj. lista št. 5 „Izseljevanje v Parano“. Dopisnik se jako moti, da bi zadostovalo za osnivanje kmetijstva 1000—2000 kron premoženja; kakor me večletne skušnje podučujejo, se rabi za omenjeni začetek najmanj 2000 dolarjev, to je 10 000 K, ako hoče v Parami kmetijstvo začeti. Zemlja je sicer po ceni, kakor piše dopisnik, a zemlja je divja, neobdelana, s panjovnjem in ternjem obraščena; manj kot 160 akrov se navadno ne proda in to svoto treba v 5 letnih obrokih plačati. Manjšo kmetijo tudi ni vredno začeti, ker se ne izplača. Ako si hoče naseljenec enako kmetijo osnovati, stane „mesinarija“, to je orodje, konji, za silo stanovanje, itd mi je še zgoraj omenjena svota prekratka. Nadalje svarim ni ljube rojake, da ne potujejo v Kanado, (Nord. Amer.) ker tam se jim ista priložnost ponuja; zemlja na razpolago in jako po ceni, a s praznimi rokami zopet ne gre. Ker sem o večih slučajih podučen, nam vam navedem le enega: Moj najbližnji sosed, zapeljan po agentih, šel je pred 3. meseci v Kanado, nadojč se naglega napredka in bogatstva; prodal je svojo hišo pod pogojem, da sme še njegova družina za 3 mesece v nje stanovati; za hišo dobil je 4000 kron in s temi je poskušil svojo srečo. Po preteku enega meseca piše nazaj žalostno pismo, da bi bil kupec njegove hiše tako dober, da mu hišo nazaj prepusti; če se njega ne more smiliti, naj se smili njegove družine, da tam si on nikakor ne more s svojimi kronami nobene kmetije osnovati, da prej ko si divji svet obdela in kupi potrebno orodje, konje in stanovanje, bi rabil najmanj 2000 dolarjev, to je 10 000 kron. Nadalje svarim moje rojake, naj se letos nobeden nikakor ne da preseliti agentom in se podati v Ameriko, naj si bo v kateri kraj hoče. Kajti v Ameriki imamo letos slabe čase. Temu dokaz je, da se ljudstvo trumoma vrača v svojo domovino, to pa ker večinoma vsa podjetja počivajo, toraj ni dela in ni jela. Veliko je tukaj takih revežev, ki bi radi šli v svojo domovino in ne morejo, ker ne dopuščajo denarne razmere. To za prevdarek mojim rojakom v mili domovini. Konečno želim tebi, ljubi „Štajerc“, veliko napredka, mnogo naročnikov in predplačnikov!

Vaše delo bode blagoslovil Bog,
Ob času rešil Vas bo tud' nadlog
A hudo treba se boriti,
Če hočete se osvoboditi!
John Debelak, vaš naročnik.

Novice.

Dva velepomembna shoda.

Preteklo nedeljo sta se vršila na Rogasški Slatini in v Mestinju dva velepomembna

shoda napredne naše stranke, ki razsvetljujeja bengalično dejanski položaj na Sp. Štajerskem. Dokazujeta nam namreč, da so prvaške stranke „velike“ le valed svojega grdega nasilja, da je ljudstvo do dna srca nezadovoljno s svojimi prvaškimi poslanci in da je revščina ljudstva prišla do vrhunca. Obadva shoda sta sprejela skoraj ednoglasno sledečo resolucije:

Nezaupnica posl. dr. Korošcu.

Mi danes zbrani kmetje Šmarskega okraja izrekamo našemu državnemu poslancu g. dr. Antonu Korošcu našo nezadovoljnost in za v bodoče naše nezaupanje. Gospod poslanec je po točni škodi na shodu v St. Petru na Med. selu javno trdil, da je na Dunaju toliko denarja in da se more vsakemu po toči ali povodnji prizadeta škoda od vlade poravnati in da je to že dosegel...

Sedaj pa so pomilovanja vredni poškodovanci ali nič ali pa smešno male podpore dobili, medtem ko so poškodovanci v drugih spodnještajerskih okrajih dobili lepo podporo.

Ta resolucija, ki izreka dr. Korošcu v njegovem lastnem volilnem okraju popolnoma nezaupanje, se je sprejela v gostilni „pri pošti“ v Rog. Slatini od okoli 300 kmetov ednoglasno, v gostilni g. Smeha v Mestinju pa od čez 300 kmetov z vsami proti 6. glasovi. Pomisliti pa je, da je bilo na obeh shodih prav veliko klerikalnih zvezarjev, ki so sami proti Korošču glasovali. V Mestinju je najmanj 150 klerikalnih kmetov kaplanu Korošču nezaupnico izreklo! To da misliti... Ali Korošec se zanese na svoje farovže in ne bode to storil, kar bi drugi pošteni poslanci v takem slučaju storili... Ali naprej!

Glede podpor vsled toče

se je sprejelo na obeh shodih ednoglasno tole resolucijo: »Mi v velikem številu zbrani kmetje odločno protestiramo zoper popolno nezadostno v dostih slučajih celo smešno malo podporo po točni škodi in prosimo c. k. namestništvo v Gradcu, da nam nemudoma izposluje naši škodi primerno podporo, kakor so isto dobili razni drugi okraji na Spodnjem Štajerju.

Zahtevamo pa tudi, da se podporne komisije ne sestavljajo samovoljno in strankarsko in da se v te pošljejo kmetje našega zaupanja, kateri se naj kakor v drugih slučajih zaprisežejo; vinarški instruktor in zaupnike pristojne kmetijske podružnice pa se naj od vlade imenujejo kot udje podporne komisije. Nadalje protestiramo odločno, da se rabijo v slučaju elementarne škode orožniki kot najbolj merodajni poizvedovalci in strokovnjaki, ker tem gospodom v pretežni večini manjka potrebno kmetijskega znanja. Vsa čast našim orožnikom v izpolnjevanju njih težke službe; — ali po toči prizadetega kmeta še vrhutega na višje povelje z bajonetom dražiti, je pa sramotno znamenje sedanjega veka. Edini naši zaupniki so in ostanejo pošteni, značajni, zavedni in napredni kmetje.

Ta res prepotrebna resolucija se je sprejela na obeh shodih ednoglasno. Celo najbolj zagrizeni klerikalci so morali zanjo glasovati. Kajti vsak resnično misleči kmet je danes prepričan, da se podpora po toči prizadetim posestnikom krivično doli.

Zavarovanje proti neizgodam.

O tej stvari se je sprejelo na obeh shodih ednoglasno sledečo resolucijo: »Danes v velikem številu zbrani kmetje odločno zahtevamo, da se poklicani faktorji, v prvi vrsti naši poslanci takoj brez odloka zato potegujejo, da pride na dnevni red postava o ustanovitvi splošne državne obligatne monopolne zavarovalnice zoper vse neizgode, kakor ogenj, toča, povodenj, mraz, pogin živine itd. Pozivljamo naše poslance, da smatrajo to našo zahtevo kot resno in kot zadnji klic, ker mi smo siti dosedanje brezuspešne dostikrat našim zahtevam naravnost nasprotno politike naših poslancev (avstro-ogrska nagodba, srbske meje itd.). Zdramite se toraj, vi visoko blagorodni, in ne mislite, da Vas je stradaljoči kmet poslal samo po nezaslužene dijetje v cesarski Beč, — v državno zbornico...

Brez razlike strank so vsi kmetje za uvedbo take zavarovalnice glasovali. Judje naj si iščejo svoje denarje kjerkoli, — kmetijski groši naj ostanejo kmetu! V Mestinju pa se je sprejela poleg teh treh še četrta resolucija, ki se tiče bivšega šmarskega okrajnega sodnika g. dr. Wagnerja. Ta sodnik je bil mož za ljudstvo in njegov boj proti oderuhom je koristil tudi celemu ljudstvu. Ali gotovi zagrizeni gošpodje od „narodne stranke“, ki nimajo drugih skrbí, nego sodnijska imenovanja, so pričeli